

## **Αναδημοσίευση από [capital.gr](http://capital.gr)**

Ο ένας γείτονας κερδίζει μεγαλύτερα εισοδήματα και μπορεί να απασχολεί τέσσερις οικιακές βοηθούς και δυο-τρεις δασκάλους ιδιαιτέρων μαθημάτων για τα παιδιά...

Ο άλλος έχει λιγότερα εισοδήματα και πληρώνει μόνο μια γυναίκα για την καθαριότητα μια φορά την εβδομάδα και στέλνει τα παιδιά στο φροντιστήριο της γειτονιάς.

Ο τρίτος δεν απασχολεί καμία οικιακή βοηθό και ούτε διαθέτει ιδιωτική ασφάλιση γιατί δεν του περισσεύουν.

Κατά τον ίδιο τρόπο ο αριθμός των δημοσίων υπαλλήλων που μπορεί να απασχολήσει μια χώρα, δεν εξαρτάται από τον αριθμό που απασχολούν οι γειτονικές, αλλά από το αριθμό που μπορεί να συντηρήσει η οικονομία της...

Είναι άτοπο λοιπόν να συγκρίνουμε τον αριθμό των δημοσίων υπαλλήλων της Νορβηγίας, της Σουηδίας ή της Γερμανίας με αυτόν που απασχολεί η Ελλάδα. Η πρώτη έχει ένα ισχυρό φυσικό πόρο και οι άλλες ανταγωνιστικές οικονομίες με τις οποίες η ημετέρα δεν είναι συγκρίσιμη.

## **Το μεγάλο ψέμα...**

Πόσους δημοσίους υπαλλήλους χωράει η Ελλάδα; Οι «προοδευτικοί» υποστηρίζουν όσους χωρούν οι άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Στην Ελλάδα οι απογραφές υποστηρίζουν πως έχουμε περί τις 650 χιλιάδες δημοσίους υπαλλήλους. Οι προστάτες των δημοσίων υπαλλήλων αλλά και του “πνεύματος” της δημοσιοϋπαλληλίας υποστηρίζουν πως οι απασχολούμενοι στο δημόσιο δεν ξεπερνούν το

μέσο όρο των λοιπών ευρωπαϊκών χωρών.

Στατιστικά και φαινομενικά είναι περίπου έτσι, έστω και αν η αποδοτικότητα του ελληνικού δημοσίου δεν συγκρίνεται με καμιά άλλη ευρωπαϊκή χώρα, παρά μόνο με χώρες της Αφρικής.

Η κομματική και πελατειακή "μαφία" που κυβερνά και συγκυβερνά τον τόπο τις τελευταίες δεκαετίες ως κυβέρνηση, αντιπολίτευση και συνδικάτα έχει καταφέρει να καλύψει την απασχόληση πίσω από διάφορους φαινομενικά "αθώους" κωδικούς στον κρατικό προϋπολογισμό.

Π.χ. Οι εργαζόμενοι στα Ναυπηγεία οι οποίοι πριν λίγες εβδομάδες εισέβαλαν στο Πεντάγωνο, είναι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα καιτοι εμφανίζεται ιδιώτης ιδιοκτήτης ή στο δημόσιο.

Αν ακολουθήσουμε την πορεία του χρήματος θα δούμε πως ο μοναδικός πελάτης των ναυπηγείων είναι το υπουργείο Άμυνας. Ο μισθός των εργαζομένων στα ναυπηγεία εμφανίζεται σε κάποιο κωδικό των δαπανών του υπουργείου Άμυνας.

Οι εργαζόμενοι στις θυγατρικές της Αγροτικής Τράπεζας όπως Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης, Δωδώνη, ΣΕΚΑΠ ανήκαν στον ιδιωτικό ή δημόσιο τομέα; Ο κρατικός προϋπολογισμός (δηλ. οι φορολογούμενοι) πάντως μέχρι πρότινος ανά τακτά διαστήματα κάλυπτε τις μαύρες τρύπες της Αγροτικής με αυξήσεις κεφαλαίου...

Αν κοιτάξουμε την πορεία του χρήματος στα έσοδα και άλλων πολλών ιδιωτικών επιχειρήσεων θα δούμε πως ο κρατικός προϋπολογισμός και μέσω αυτού οι φορολογούμενοι είναι ο τροφοδότης λογαριασμός...

Η ελληνική οικονομία μπορεί να μοιάζει με αυτή ενός διεφθαρμένου καπιταλισμού, αλλά έχει εμφανή τα χαρακτηριστικά του σοβιετικού μοντέλου. Όπου η κομματική και συνδικαλιστική αγκιτάτσια διευθύνει εκτεταμένους τομείς της οικονομίας...

Η ελληνική οικονομία παρά τη συρρίκνωση που έχει υποστεί στα τελευταία χρόνια της ύφεσης συνεχίζει να τροφοδοτεί με περί τα 50 δισ. ευρώ τα έσοδα του δημοσίου.

Αυτό συμβαίνει όχι γιατί μειώθηκε η φοροδιαφυγή αλλά κυρίως γιατί αυξήθηκαν οι φόροι των συνήθων υποζυγίων. Ήδη, η αδυναμία αποπληρωμής των φόρων αυξάνεται με γεωμετρική πρόοδο τους τελευταίους μήνες.

Αυτό που επί της ουσίας συμβαίνει είναι η καύση του «λίπους» των αποταμιεύσεων των ιδιωτών από μια κρατική μηχανή χωρίς ανάλογο αποτέλεσμα για την κοινωνία που υποφέρει. Ο δημόσιος τομέας συνεχίζει να «καίει» και τους τελευταίους πόρους του ιδιωτικού μέχρι την τελική πτώση...